

Imaóra 2020-2	Ef 3,14-21 Meghajtom térdeimet...	Db., 2020. 11. 25. (sz)
------------------	--	-------------------------

Szeretett Testvérek!

Ma imaóra lenne, ha a gyülekezet össze tudott volna jönni. Rövidített formában közreadom Ungár Aladár testvérem egy szolgálatát Pál apostol egyik imájáról. Ezt az igehirdetést írásban e hó elején kaptam Szabados László testvértől.

Olvassuk el az Igét, **Ef 3,14-21**: *Ez okáért meghajtom térdeimet...*

Hét kérése van ennek az imának.

- 1.) 16. vers: hogy hatalmasan megerősödünk a belső emberben
- 2.) 17. vers: hogy lakozzék Krisztus hit által a mi szívünkben
- 3.) 18. vers: a szeretetben meggyökereztvén
- 4.) 18. vers: a szeretetben alapot vévén
- 5.) 18. vers: megérteni, hogy mi az Isten szeretetének mélysége, magassága, szélessége és hosszúsága
- 6.) 19. vers: megismerjük Krisztusnak minden értelmet felül haladó szeretetét
- 7.) 19. vers: beteljesedjünk Istennek egész teljességéig.

A két első kérés után következnek az öt többi kérés, és mind az öt a keresztyén újjászületett emberek, a legközpontibb kérdésével foglalkozik. Ez az öt kérés arra irányul, ami nélkül szégyenletes, gyalázatos annak az embernek az élete, aki magát Krisztusról nevezi, de a szívében nincs ott ennek az öt kérdésnek a meghallgatására irányuló kérelem, nincs ott a Szent Szellem munkája. Mint ahogy a szív és annak működése a szervezet számára élet-halál kérdését jelenti, épp úgy a keresztyén ember számára ezeknek megtartása, szívében való forgatása, szüntelen való ráemlékezés, ezeknek szem előtt tartása élet-halál kérdése.

Mind az öt kérés a szeretetre vonatkozik. Most nem arról a nyúlós, ragadós emberi szeretetről van szó, emberhez való viszalomról, vagyis Isten előtt való tetszélgesről, amit az emberek szeretetnek neveznek. Itt Isten szeretetéről van szó, amely természetünkknél fogva nincs bennünk. Ezt a szeretetet Isten Szent Szelleme által minden újjászületett ember szívébe kitölti, csak Istennek nem minden gyermeke veszi észbe, hogy ott van a szívében Istennek ez a szeretete. Élhet vele, nem kell annak hijával lennie, nem kényszerítheti őt senki és semmi arra, hogy

gyűlöljön, versengjen a másikkal. Ez mindig szeretethiányból fakad. Ott van a szívében az isteni szeretet, és ez az öt kérés feltárja Isten szeretetének, áldásainak mélységeit és magasságait, annak minden kiterjedését.

Alapot venni és gyökeret eresztetni a szeretetben annyit jelent, mint abból táplálkozni, onnan venni mindent, amire csak szükségem van: erőt, kegyelmet, világosságot, bölcsességet, mindent. De ugyanekkor erre a szeretetre épülni fél, semmi más fundamentum nincs. Olyan perspektívát, olyan kilátást, a lehetőségeknek olyan megmutatását adja, hogy meg vagyok győződve arról, hogy egy emberi élet kevés ahhoz, hogy ezt kimerítse. Csipegetünk belőle, morzsákat veszünk el belőle, abból, ami lehetne teljesség is. Sok minden, amivel mentegetjük magunkat, erre vezethető vissza, hogy ez a teljesség nem árad ki az életünkbe.

Ezek az újjászületett ember szükségei, kérései. Olyan könnyű megállapítani, ha a szeretet nem lett teljessé bennem. Akkor az életem nyomorúságos és bukdácsoló élet, vérszegény élet, magam körül forgó élet. Tele van sértődésekkel, bántásokkal, tudok megsebezni egy másikat, keresem a magam igazát és harcolok azért. Azt hiszem, jogom van az élethez, és ki kell teljesítenem önmagamot, az életemet. Ne is csodálkozzék akkor senki, ha van benne félelem, bizalmatlanság, kételkedés, sokszor hitelenség. Azt mondja az Ige: *A teljes szeretet küzi a félelmet*, a bizalmatlanságot. Én csak addig vagyok bizalmatlan Istennel szemben, amíg az Ő szeretetének teljességét fél nem fogom, be nem fogadom. Mikor egyszer megértettem azt, hogy mit jelent az Ő szerelme, megértettem, hogy át- meg átjárhatja életemet Krisztus minden értelmet felülhaladó szeretete, Istennek egész teljességéig beteljesedhetem, akkor hogy maradhatok ugyanaz, aki voltam eddig? Maradhat az életem továbbra is olyan, amilyen addig volt? Ez a kettő áll egymással szemben: én és Isten szeretete. Nem kívül kell keresnem az ellenséget, hanem itt belül a szívben van az. Bennem van az engedtelenség és az Istennel szemben való lázadás. Hiába futkos az olyan ember, hiába kapkod, hiába szól bele a másik életébe. Gondolkozzunk el ennek az imának a kérésein és kérdezzük meg magunkat, hogy életünk továbbra is megmarad-e az engedtelenség vonalán, vagy megértjük ezeket az óriási mélységű kéréseket: **1.** megerősödni a belső emberben a Szent Szellem által. **2.** hogy Krisztus lakjék a szívünkben hit által. **3.** a szeretetben meggyökerezni, **4.** és mint fundamentumra ráépülni. **5.** megérteni Isten szeretetének nagyságát. **6.** megismerni Krisztusnak minden értelmet felül haladó szeretetét, **7.** és beteljesedni Istennek egész teljességéig. Akarod-e ezeket?

Mikor megmerevedik egy élet és minden látható abban az életben, csak éppen Krisztus nem, mikor ordít arról az életről, métekről, messze, hogy mennyire öngigaz, csak magát keresi és micsoda fenség ő, akihez nyúlni, akit érinteni sem szabad. Semmit nem látunk az ilyen életben megvalósulni abból, amiért az apostol

könyörög. Hol van a mi életünkől az, hogy mindent kámak és szemétnak ítéljük? Vagy azt gondoljuk, hogy talán az Ige mégis megengedi azt a lehetőséget, hogy valamihez, akármihez is, ragaszkodjunk? Hát nem én vagyok ellensége saját magamnak? Én vagyok az akadály a Szent Szellem munkájának! 1900 éve itt van ez a Szent Szellemről fogantatott imádság a keresztyén világban. Mit tapasztaltunk meg az életünkben mindebből?

A kemény szavak után hadd mondjam el, ami a roppant vigasztaló, azt, ami most mindnyájunkat be kell, hogy töltsön és ösztökéljen az engedelmességre. Mikor az imádság hét kérése után az apostol szívéből előtör a hálaadás, a magasztalás, Isten dicsőítése, hallom a vigasztalást, a bátorítást, a reménységet a 20-21. versben: *Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint Annak légyen dicsőség az egyházban (ekléziában) a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen!*

Hogy *mindeneket megcselekedhetik*, azt jelenti, hogy ez elé nincs korlát vetve. Ezt a *mindeneket* nem korlátozhatja az, hogy én mennyit érek, vagy mennyit tudok és gondolok félgni az Ő véghetetlen bőségéből. Mindeneket megcselekedhet, - ezzel számolhatunk. Ha egyszer megvizsgálja valaki az imádkozó életét, és számba veszi, észben tartja, hogy mi mindenért imádkozik és könyörög, akkor meglátja, hogy kérései közel sem érnek ahhoz a gazdagsághoz, amit Isten tartogat a számunkra. Csak morzsa, alamizna az, amit kérünk, pedig itt van Isten egész gazdagsága: a teljesség. Az Ige világosan mutatja, hogy Isten teljessége: Krisztus. Ő az, Aki mindeneket betölt. Ott nincs hiány. Mindeneket elborít a kegyelem és a szeretet. Túl mindazon, amit emberi értelemmel fél tudok fogni, túl minden emberi lehetőségen és elképzelésen, messze túl mindenben, amit kérhetek, vagy elgondolhatok, megcselekszi a mi bennünk munkálkodó véghetetlen, győzhetetlen erő szerint. Bennem uralkodik ez az erő?

Most hadd leplezzem le saját magamat: én mindig menekülni szoktam magam elől, mindig ehhez a kegyelemhez, ehhez a véghetetlen bőséghez menekülök. Nem állok szóba saját magammal, nem kezdem megtegetni saját magamat, hanem kezdem leplezni magamat, lemezteleníteni magamat: ez vagyok én, de nagyobb a kegyelem. Elfordulok ettől a nagyon vigasztalan látványtól, aki én vagyok, és szabad magam belevetni ebbe a szeretetbe, ebbe a véghetetlen bőségbe, abba, Aki mindent megcselekszik.

Egyetlen akadály a Szent Szellem munkájának: te magad. Most gondolkodok először azokra, akik közöttünk itt még nem lettek Isten gyermekei, akik akár először vannak itt, vagy már többször voltak itt. Annak az oka, hogy te még nem vagy az Övé, csak te vagy. Magadban van az akadály. Nem mered magad

rábízni erre a kegyelemre, bizalommal lenni Istennel szemben. Azt hiszed, ha kezdedben tartod az életedet, akkor meg tudod tartani. Nem engeded ki kezdeből, pedig, ha kiengednéd, akkor nyílna meg az egész teljesség a számodra. Ez az egyetlen akadály. Se környezet, se idő, senki és semmi nem lehet akadály, csak ez az egy.

Isten gyermekének is csak ezt mondhatom: az egész életedben lehetne ez a teljesség, és ha nincs ott, akkor ennek egyetlen egy akadály a van: te magad. Senki és semmi nem akadályozhat meg ebben, csak egy valaki állhat oda akadályképen: te magad.

Traktátusaink között volt egy rajz*: két kézfejet ábrázol, tart egy emberi szívet és ott bőven buzog, zuhog elő Isten kegyelme, szeretete, mint friss, hatalmas forrás és odatartja a szívet a forrás alá, de a szív nyakszerű részén egy hatalmas nagy dugasz van, - ez elzárja a forrás elől az utat. Hiába ömlik bőven Isten szeretete, nem tud behatolni, mert ott van a dugasz, melyre rá van írva két betű. Nem három, nem az van ráírva: bűn, hanem ez: ÉN. Amikor Isten Igéje és a Szent Szellem teljességre hívott el bennünket, hogy életünk egészét oldja meg, ne részletkérdésekkel pepecseljünk. Ne ezzel, vagy azzal foglalkozzunk és keresgéljünk, hogy hol van a baj. Nem kell, hogy keresd, megmondja az Ige: el kell távolítani a dugaszt, hogy ömöljön Isten szeretetének teljessége a szívedbe. Ámen.

Eddig tartott Ungár testvér írása.

Ezek után bizatom magamat és a testvéreket is, hogy hajtsuk meg térdünket, a szívünket, a bensőnket az Úr előtt, és mérítsünk az Ő a gazdag szeretetéből.

Imádkozzunk a családunkért, a hit-testvéreinkért. Isten nem véletlenül enged nehézségekbe, betegségekbe, szorult helyzetbe. Azt munkálja ezáltal, hogy megerősödjünk a belső emberben, hogy mélyebben gyökerezzünk az Ő szeretetébe. Ezekben tudjuk megismerni Krisztusnak minden értelmet felül haladó szeretetét, ami elvezet oda, hogy beteljesedjünk Istennek egész teljességéig. Ez az Úr célja! Nem, értékes és fenséges cél. Gondoljunk erre imáinkban! Ne annyai legyen a kérésünk, hogy szabadítson ki Isten a bajból. Hanem kérjük, és aztán engedjük is, hogy munkálja Isten ezek által bennünk a teljességet.

Mióta a járvány miatt nincs összejövetel, több imakéret tettünk fel a honlapra. Emlékezzünk vagy olvassuk el ismét ezeket, és imáinkban az elmondottakat szem előtt tartva vigyük az Úr elé.

Ámen

* **A rajzot mellékelem**

